

Regeringens brådska handlar om att snuva S

Uppdaterad i går 20241202

Statsminister Ulf Kristersson (M). Foto: Henrik Montgomery/TT

Tiden är regeringens värsta fiende när den ska driva igenom sin påkostade kärnkraftssatsning. Målet är att hinna få så mycket i rullning före nästa val att en S-ledd regering inte längre kan stoppa processen.

Lyckas regeringen kommer den att kritiseras för att agera odemokratiskt.

Detta är en kommenterande text. Skribenten svarar för analys och ställningstaganden i texten.

Tomas Ramberg:

I sin iver att ge kärnkraften en gräddfil har regeringen hamnat i tidsnöd. Brådskan är politisk snarare än elektrisk. Regeringsunderlaget vill hinna spika fast den framtida energipolitiken utan att blanda in Socialdemokraterna. Regeringen Kristersson hoppas ställa det stora oppositionspartiet inför fullbordat faktum.

Därför är [remissinstansernas sågningar av förslaget](#) besvärande för Kristersson.

Att regeringar vill hinna med mycket är inget konstigt.

Men kärnkraftsbeslutet är inte ett beslut vilket som helst. Både de energipolitiska och de ekonomiska konsekvenserna sticker ut jämfört med nästan all annan politik.

Systemet kommer att prägla den svenska energipolitiken till 2060-talet och omfatta mycket stora ekonomiska belopp. Staten ska ställa upp med lån i storleksordningen 300-600 miljarder och ovanpå det gå in med pengar så att kärnkraftsbolagen slipper förluster.

När politiska beslut har så stor magnitud försöker partierna ofta komma överens över blockgränsen. Väljare och näringsliv ska veta att besluten håller oavsett vem som vinner valen.

Kärnkraftsbeslutet påverkar oss efter Ulf Kristerssons hundraårsdag.

S och M har gjort upp om stora frågor som Nato, försvarspolitiken, det finanspolitiska ramverket, det klimatpolitiska ramverket och pensionssystemet. EU och euron förankrades dessutom i folkomröstningar.

Beslutet om kärnkraften kan bli mera långvarigt än de svenska pensionssystemen. Det gamla ATP-systemet levde i drygt tre decennier innan politikerna beslöt sig för att byta till det nuvarande pensionssystemet. Som nu funnits ungefär lika länge.

Kärnkraftsbeslutet påverkar oss efter Ulf Kristerssons hundraårsdag.

Frågan är ömtålig. Regeringen vet att många i näringslivet vill se en politisk deal om energipolitiken. Energiminister Ebba Busch (KD) har till och med hävdad att hon vill förhandla med Socialdemokraterna. Mest som ett pr-trick eftersom regeringen samtidigt gjort klart att Socialdemokraterna måste ställa upp på regeringens linje. Men det visar att regeringen är känslig för näringslivets vädjan om långsiktig hållbarhet.

Det finns flera [skäl till](#) att Ulf Kristersson inte vill göra upp om energipolitiken.

Han vill visa att regeringen är handlingskraftig. Att sträcka ut en hand till S vore ett svaghetstecken.

Det beror också på debatten före valet.

Det finns fler stötestenar innan det blir verkliga reaktorprojekt.

Tidöpartierna svetsades samman runt en berättelse som går ut på att S och MP stängt ner kärnreaktorer och raserat ett av världens bästa energisystem. Nu ska de inte få chansen att ställa till det igen.

Enligt [planen](#) ska reglerna för finansiering av ny kärnkraft sätts redan före sommaren. Det finns fler stötestenar innan det blir verkliga reaktorprojekt. EU-kommissionen ska godkänna, bolag ska anmäla sig och tillstånd ska manglas fram.

Socialdemokraterna fruktar att regeringen ändå ska hinna trycka frågan så långt att staten har kontrakt med kärnkraftsbolag före nästa val. Då blir det svårare och antagligen mycket dyrt för en ny regering att avbryta satsningen.

Det skulle skapa en debatt om demokrati. Oppositionen kommer att se det som kuppstat att stressa fram så stora beslut i syfte att försvåra för kommande majoriteter att påverka.

Regeringen kommer också att bli påmind om att väljarna inte fick veta något. Tidöpartierna gick inte till val på att staten ska subventionera kärnkraft.